

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

- O. tā kā vēl nav pierādītas priekšrocības un labums, ko patērētāji gūs no trombīna;
- P. tā kā vairāku atsevišķu gaļas gabalu savienošanas process ievērojami palielina virsmas platību, kas var būt inficēta ar patogēnajām baktērijām (piemēram, klostrīdiju un salmonellu), kuras šādā veidā var izdzīvot un tikt pavairotas arī bez skābekļa;
- Q. tā kā risks inficēties ar patogēnajām baktērijām ir īpaši liels, jo savienošanas procesā var izmantot auksto saistīšanu, nepievienojot sāli un pēc tam nekarsējot, līdz ar to nevar garantēt galaprodukta nekaitīgumu;
- R. tā kā šo apsvērumu dēļ Komisijas direktīvas projekts neatbilst kritērijiem par pārtikas piedevu iekļaušanu Direktīvas 95/2/EK IV pielikuma sarakstā,
1. uzskata, ka šis Komisijas direktīvas projekts neatbilst Regulas (EK) Nr. 1333/2008 mērķim un saturam;
 2. iebilst pret to, lai tiktu pieņemts projekts Komisijas direktīvai, ar ko groza pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 95/2/EK par pārtikas piedevām, kas nav krāsvielas vai saldinātāji, un atceļ Lēmumu 2004/374/EK;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Rīcības plāns orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009-2015)

P7_TA(2010)0183

Eiropas Parlamenta 2010. gada 19. maija rezolūcija par Komisijas paziņojumu par rīcības plānu orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009-2015) (2009/2104(INI))

(2011/C 161 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 184. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par transplantācijai paredzētu cilvēku orgānu kvalitātes un drošības standartiem (COM(2008)0818),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Rīcības plāns orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009–2015). Ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm" (COM(2008)0819),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004 /23/EK par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei, testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas pamatprincipus par cilvēku orgānu transplantāciju,

⁽¹⁾ OV L 102, 7.4.2004., 48. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par cilvēktiesībām un biomedicīnu un tās papildprotokolu par cilvēka orgānu un audu transplantāciju,
 - ņemot vērā konferenci par orgānu ziedošanas un transplantācijas drošību un kvalitāti Eiropas Savienībā, kas notika Venēcijā 2003. gada 17.–18. septembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0103/2010),
- A. tā kā pašlaik Eiropas Savienībā 56 000 pacientu gaida, kad būs pieejams piemērots orgāna donors, un tiek lēsts, ka ik dienu 12 cilvēku mirst, gaidot piemērotu orgāna transplantātu;
- B. tā kā Eiropas pacientu vajadzības pēc transplantācijas netiek apmierinātas, jo ir pieejams pārāk maz orgānu gan no mirušiem, gan brīvprātīgiem dzīviem donoriem;
- C. tā kā dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs mirušu donoru orgānu ziedošanas īpatsvars, svārstoties no 34,2 donoriem no viena miljona iedzīvotāju Spānijā līdz 1,1 donoram no viena miljona Bulgārijā, turklāt orgānu trūkums ir galvenais faktors, kas ietekmē transplantācijas programmas;
- D. tā kā dažādās dalībvalstīs būtiski atšķiras orgānu ziedošanas un transplantācijas politika un reglamentējošie noteikumi, jo tajās ir atšķirīgi juridiskie, kultūras, administratīvie un organizatoriskie nosacījumi;
- E. tā kā orgānu ziedošana un transplantācija ir delikāti un daudzšķautņaini jautājumi ar ļoti nozīmīgu ētisko aspektu, kuru risināšanai ir nepieciešama plaša sabiedrības iesaiste un visu attiecīgo ieinteresēto personu dalība;
- F. tā kā orgānu transplantācija sniedz iespēju glābt dzīvības, nodrošina labāku dzīves kvalitāti un (nieru transplantācijas gadījumā) vislabāko izmaksu un ieguvumu attiecību salīdzinājumā ar citām aizvietošanas terapijām, kā arī paplašina pacientu iespējas iesaistīties sociālajā un darba dzīvē;
- G. tā kā orgānu apmaiņa starp dalībvalstīm jau kļuvusi par ierastu praksi, kaut arī orgānu pārrobežas apmaiņas biežums dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras; tā kā orgānu apmaiņu starp dalībvalstīm atvieglo starptautiskās apmaiņas organizācijas, piemēram, “Eurotransplant” un “Scandiatransplant”;
- H. tā kā pašlaik nav ne Eiropas Savienības mēroga datubāzes ar informāciju par ziedošanai un transplantācijai paredzētajiem orgāniem vai dzīviem vai mirušiem donoriem, ne arī Eiropas mēroga sertifikācijas sistēmas, kas nodrošinātu apstiprinājumu, ka cilvēku orgāni un audi ir iegūti likumīgi;
- I. tā kā tikai Spānijā un dažās citās dalībvalstīs ir sekmīgi izdevies būtiski palielināt mirušu donoru orgānu ziedojumu skaitu, turklāt pierādījies, ka šāds pieaugums saistāms ar noteiktu organizatorisku pasākumu ieviešanu, ar kuriem nodrošina, ka sistēmās var identificēt iespējamus donorus un palielināt to gadījumu skaitu, kad mirušus cilvēkus var izmantot par donoriem;

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

- J. tā kā ar Direktīvu 2004/23/EK tiks radīts precīzs juridiskais regulējums orgānu ziedošanai un transplantācijai Eiropas Savienībā, nodrošinot kompetentās iestādes izveidi vai norīkošanu ikvienā dalībvalstī, lai panāktu atbilstību ES kvalitātes un drošības standartiem;
- K. tā kā orgānu tirdzniecība un cilvēku tirdzniecība orgānu iegūšanai ir smags cilvēktiesību pārkāpums;
- L. tā kā pastāv cieša saistība starp nelegālo orgānu tirdzniecību un cilvēku tirdzniecību orgānu iegūšanai, no vienas puses, un orgānu ziedošanas likumīgo sistēmu, no otras puses, jo, pirmkārt, orgānu nepieejamība likumīgajā sistēmā stimulē nelikumīgas darbības un, otrkārt, nelikumīgas darbības būtiski vājina likumīgās orgānu ziedošanas sistēmas uzticamību;
- M. tā kā dažādās Eiropas valstīs ir ļoti dažāds orgānu ziedošanas atteikumu skaits un šādas atšķirības var izskaidrot ar speciālistu apmācības un zināšanu līmeni saziņas un ģimenes aprūpes jomā, atšķirīgu likumdošanas pieeju attiecībā uz piekrišanu orgānu ziedošanai un tā praktisko īstenošanu, kā arī citiem svarīgiem kultūras, ekonomiskiem vai sociāliem apstākļiem, kas ietekmē sabiedrības uzskatus par ieguvumiem no orgānu ziedošanas un transplantācijas;
- N. tā kā dzīvu donoru orgānu ziedojumi var būt noderīgs papildu pasākums pacientiem, kuriem vajadzīgos orgānus nevar iegūt pēcnāves transplantācijas ceļā, taču uzsverot, ka dzīvu donoru orgānu ziedošanu drīkst apsvērt tikai tad, ja jebkādas nelikumīgas darbības un maksa par ziedojumu tikušas izslēgtas;
- O. tā kā medicīnisku iejaukšanos var veikt tikai tad, ja attiecīgā persona ir par to informēta un piekritusi tai no brīvas gribas; tā kā šai personai pirms tam ir jāsniedz attiecīga informācija gan par darbību mērķi un raksturu, gan arī par to sekām un ar tām saistītajiem riskiem; un tā kā attiecīgā persona jebkurā brīdī var brīvi atteikties no iepriekš sniegtās piekrišanas;
- P. tā kā dalībvalstīm jānodrošina, ka transplantācijai paredzētos orgānus neizņem no miruša cilvēka līdz brīdim, kamēr šī cilvēka nāve nav apliecināta atbilstoši valsts tiesību aktiem;
- Q. tā kā dzīvu donoru orgānu ziedojumiem vajadzētu papildināt mirušu donoru orgānu ziedojumus;
- R. tā kā orgānu izmantošana ārstēšanā ir saistīta ar infekcijas slimību un citu slimību pārnesšanas risku;
- S. tā kā mūža ilguma pieaugums mazina pieejamo orgānu kvalitāti, kas savukārt samazina transplantātu skaitu, tai skaitā tajās dalībvalstīs, kurās donoru skaits palielinās;
- T. tā kā sabiedrības izpratne un viedoklis ir ļoti svarīgs, lai palielinātu orgānu ziedojumu skaitu;
- U. tā kā nevalstisko organizāciju un citu brīvprātīgo organizāciju dalībvalstīs veiktā darbība vairo informētību par orgānu ziedošanu un tā kā organizāciju centieni kopumā vairo par orgānu donoriem reģistrējušos cilvēku skaitu,
1. atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada decembrī pieņemto rīcības plānu orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009–2015), kurā noteikta dalībvalstu sadarbības pieeja, īstenojot vairākus prioritārās rīcības pasākumus, kuru pamatā ir kopīgu mērķu noteikšana un to attīstīšana, kā arī orgānu ziedošanas un transplantācijas darbību novērtēšana atbilstoši noteiktiem rādītājiem, kas var palīdzēt noteikt standartus un paraugpraksi;

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

2. pauž bažas par to, ka nepietiek transplantācijai paredzētu cilvēku orgānu pacientu vajadzību apmierināšanai; atzīst, ka izteiktā donoru orgānu nepietiekamība ir galvenais šķērslis, kas kavē orgānu transplantācijas pakalpojumu pilnvērtīgu attīstību, un arī svarīgākais uzdevums, kas dalībvalstīm jārisina orgānu transplantācijas jomā;
3. atzīmē panākumus, kas gūti shēmās, kur iedzīvotāji orgānu donoru reģistram var pievienoties tieši, veicot noteiktas administratīvas procedūras, piemēram, iesniedzot pieteikumu par pases vai vadītāja apliecības saņemšanu; rosina dalībvalstis apsvērt šādu shēmu pieņemšanu nolūkā vairot donoru reģistru dalībnieku skaitu;
4. uzskata, ka ir svarīgi, lai orgānu izmantošanā būtu skaidri definēts tiesiskais regulējums un lai sabiedrība uzticētos orgānu ziedošanas un transplantācijas sistēmai, jo tā var novērst, ka ārstēšanā izmantojami orgāni iet zudumā;
5. atzīmē organizatorisko aspektu nozīmi orgānu ieguvē un uzsver, ka informācijas un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm palīdzēs valstīm ar zemu orgānu pieejamības līmeni uzlabot ziedošanas apjomu, ko apliecina, piemēram, Spānijas modeļa elementu ieviešana dažādās ES un ārpuskopienas valstīs, kurās orgānu ziedošanas apjomu izdevies palielināt;
6. uzsver, cik nozīmīgi ir donoru koordinatori, un to, cik svarīgi ir iecelt donoru koordinatorus slimnīcu līmenī; donoru koordinatora loma būtu jāatzīst par galveno faktoru, lai uzlabotu ne tikai ziedošanas un transplantācijas norises efektivitāti, bet arī transplantācijai paredzēto orgānu kvalitāti un drošību;
7. uzsver, ka ar pārmaiņām orgānu ziedošanas un ieguves organizācijā var būtiski palielināt orgānu ziedošanas apjomu un saglabāt to augstā līmenī;
8. uzsver, ka iespējamo donoru identifikācija tikusi uzskatīta par vienu no svarīgākajiem pasākumiem mirušo donoru orgānu ziedošanas procesā; uzsver, ka svarīgākais pasākums donoru apzināšanas un orgānu ziedošanas uzlabošanā ir slimnīcā iecelt par orgānu ziedošanu atbildīgu personu (transplantātu donoru koordinatoru), kuras galvenais pienākums ir izstrādāt donoru apzināšanas proaktīvu programmu un optimizēt orgānu ziedošanas procesu kopumā;
9. atzīmē orgānu pārrobežas apmaiņas nozīmi, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt orgānu donoru un saņēmēju atbilstību, un ar to saistīto liela pieejamo donoru daudzuma nozīmi, lai varētu apmierināt visu gaidīšanas sarakstos iekļauto pacientu vajadzības; uzskata, ka bez orgānu apmaiņas starp dalībvalstīm saņēmējiem, kuriem vajag retu saderību, ir ļoti mazas izredzes orgānu atrast, turklāt tai pašā laikā dažus īpašus donorus nepieņems, jo gaidīšanas sarakstos nebūs atbilstošu saņēmēju;
10. atzinīgi vērtē sistēmu "Eurotransplant" un "Scandiarttransplant" darbību, taču atzīmē, ka orgānu apmaiņu ārpus tām un to starpā iespējams būtiski uzlabot, kas būtu īpaši izdevīgi mazo valstu pacientiem;
11. uzsver, ka kopēju saistošu kvalitātes un drošības standartu izstrāde būs vienīgais mehānisms, ar kuru visā ES var nodrošināt augstu veselības aizsardzības līmeni;
12. uzsver, ka ziedojumiem vajadzētu būt brīvprātīgiem un bezmaksas un ziedošanai jānotiek atbilstoši skaidri noteiktiem tiesiskiem un ētiskiem principiem;
13. aicina dalībvalstis nodrošināt orgānu piešķiršanu saņēmējiem bez diskriminācijas un atbilstīgi pārredzamiem un zinātniskiem kritērijiem;

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

14. aicina dalībvalstis nodrošināt precīzu juridisko pamatu, lai no donora pirms nāves vai viņa tuviniekiem būtu iespējams saņemt pilntiesīgu apliecinājumu vai noraidījumu viņa orgānu ziedošanai un dalībvalstis nodrošina, ka orgānu paņemšana no mirušas personas notiek tikai tādā gadījumā, ja minētās personas nāve ir apstiprināta atbilstīgi valsts tiesību aktiem;
15. atbalsta pasākumus, kuru mērķis ir dzīvo donoru aizsardzība un nesavtīgas un brīvprātīgas orgānu ziedošanas nodrošināšana, nepieļaujot nekādus citus maksājumus kā tikai precīzi noteiktu kompensāciju par izdevumiem orgāna ziedošanas procesā, piemēram, ceļojuma izdevumiem, bērnu pieskatīšanas izdevumiem, ieņēmumu zaudējumiem un atvaseļošanās izmaksām, un aizliedzot radīt jebkādas finansiālus stimulus vai zaudējumus iespējamajam donoram; mudina dalībvalstis izstrādāt nosacījumus kompensācijas piešķiršanai;
16. aicina Komisiju izvērtēt iespēju nodrošināt to, ka dzīvie donori ir likumīgi apdrošināti visās dalībvalstīs; aicina Komisiju analizēt dažādas veselības aprūpes apmaksāšanas iespējas dzīvajiem donoriem visās dalībvalstīs, lai atklātu, kādas ir labākās prakses ES;
17. uzsver, ka dalībvalstis nodrošina, ka dzīvos donorus izvēlas, pamatojoties uz viņu veselību un slimības vēsturi, vajadzības gadījumā ietverot psiholoģisko vērtējumu, ko veic kvalificēts vai apmācīts un kompetents speciālists;
18. uzsver, ka ārkārtīgi svarīga ir labi strukturētu darbības sistēmu izveide un veiksmīgu modeļu veicināšana valstu līmenī; ierosina, ka darbības sistēmām vajadzētu sastāvēt no piemērota un tiesiska pamata, tehniskās un loģistikas infrastruktūras un organizatoriska atbalsta apvienojumā ar efektīvu piešķiršanas sistēmu;
19. aicina dalībvalstis veicināt kvalitātes uzlabošanas programmu attīstību orgānu ziedošanas jomā ikvienā slimnīcā, kurā šāda ziedošana varētu notikt, turklāt šajā procesā pirmām kārtām īstenojot visa orgānu ziedošanas procesa pašnovērtēšanu, kuru veiktu katras slimnīcas intensīvās aprūpes speciālisti un transplantātu koordinatori, bet pēc tam — ja tas nepieciešams un iespējams — centriem piesaistīta ārēja revīzija;
20. uzsver, ka nepārtrauktai izglītošanai vajadzētu būt vienam no svarīgākajiem elementiem dalībvalstu saziņas stratēģijās par šo tematu; jo īpaši ierosina, ka par orgānu ziedošanu cilvēkus vajadzētu labāk informēt, iedrošināt par to runāt un paust tuviniekiem savas vēlmes attiecībā uz ziedošanu; atzīmē, ka tikai 41 % Eiropas iedzīvotāju varētu būt ģimenes lokā runājuši par orgānu ziedošanu;
21. mudina dalībvalstis radīt iespējas, lai iedzīvotājiem būtu vieglāk nepārprotami apliecināt vēlmi ziedot orgānus, un šajā nolūkā piedāvāt iespēju tiešaistē pieteikties valstu un/vai Eiropas donoru reģistrā, kas paātrinātu orgānu ziedošanas piekrišanas pārbaudes procedūru;
22. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, Eiropas Parlamentu un attiecīgām ieinteresētām personām izvērtēt iespēju izveidot sistēmu, ar kuras palīdzību iespējami lielākā skaitā dalībvalstu ņemtu vērā to pilsoņu paustās vēlmes, kuri pēc nāves piekrīt ziedot savus orgānus;
23. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pilnībā izstrādātas sistēmas un saistītie reģistri, kuri būtu viegli pieejami, lai reģistrētu nākotnes donoru pausto gribu;
24. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, veicinot tādu atzīmju vai simbolu iekļaušanu valsts identifikācijas kartē vai vadītāja apliecībā, kas dokumenta īpašnieku identificētu kā orgānu donoru;
25. tādēļ aicina dalībvalstis uzlabot veselības aizsardzības nozares speciālistu un pacientu atbalsta grupu dalībnieku zināšanas un saziņas prasmes par orgānu transplantācijas jautājumiem; aicina Komisiju, dalībvalstis un pilsoniskās sabiedrības organizācijas iesaistīties centienos palielināt sabiedrības informētību par orgānu ziedošanas iespējām, ņemot vērā katras dalībvalsts kultūras īpatnības;

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

26. aicina dalībvalstis pilnā apjomā izmantot orgānu ziedojumus no mirušiem donoriem, veidojot efektīvas sistēmas orgānu donoru identifikācijai un veicinot transplantātu donoru koordinātoru darbību slimnīcās visā Eiropā; aicina dalībvalstis izvērtēt un biežāk izmantot orgānus no tādiem donoriem, attiecībā uz kuriem kritēriji ir paplašināti (proti, gados vecākiem donoriem vai donoriem, kuri slimo ar noteiktām slimībām), uzturot visaugstākos kvalitātes un drošības standartus, jo īpaši izmantojot jaunākos biotehnoloģijas sasniegumus, ar kuriem ierobežo transplantēto orgānu atgrūšanas risku;

27. uzskata, ka pienācīgi jālīdzsvaro donora aizsardzība, nodrošinot anonimitāti un konfidencialitāti, un iespēja izsekot medicīniskām vajadzībām ziedotos orgānus, lai novērstu orgānu ziedošanu pret atlīdzību, to pārdošanu un kontrabandu;

28. uzsver, ka dzīvo donoru aprūpē jāievēro paši augstākie medicīniskie standarti, un nedrīkstētu pieļaut, ka parādītos medicīniskajām problēmām, piemēram, hipertonijai, nieru mazspējai un to sekām, kuras iespējams izraisījis transplantācijas process, tiem rastos finansiāls slogs, iztikas līdzekļu zaudējums vai ar transplantāciju saistītas medicīniskas problēmas. Donori būtu jāaizsargā pret diskriminēšanu sociālajā sistēmā;

29. uzskata, ka visus transplantācijas sistēmas noteikumus (piešķiršana, piekļuve transplantācijas pakalpojumiem, dati par darbībām u. c.) vajadzētu publiskot un atbilstīgi kontrolēt, lai izvairītos no jebkādas nepamatotas diskriminācijas attiecībā uz iekļaušanu transplantātu gaidīšanas sarakstā un/vai piekļuvi ārstniecības procedūrām;

30. atzīmē, ka, lai gan vairākas dalībvalstis ir ieviešas transplantācijas darbību obligāto reģistrāciju un ir izveidoji arī daži brīvprātīgi reģistri, nav visaptverošas sistēmas, kurā tiktu apkopoti dati par dažāda veida transplantācijām un to rezultātiem;

31. tāpēc īpaši atbalsta valstu un ES mēroga reģistru izveidi, kā arī metodikas izstrādi to rezultātu salīdzināšanai, kuri iekļauti pastāvošajos pēctransplantācijas pārraudzības reģistros par orgānu saņēmējiem, turklāt šajos pasākumos nodrošinot atbilstību spēkā esošajam Eiropas juridiskajam regulējumam personas datu aizsardzības jomā;

32. atbalsta īpašu protokolu izveidošanu, kuros noteiktas operāciju un pēcoperāciju posma procedūras, par kurām ir atbildīgs attiecīgais ārstējošais personāls, ārsts-patologs un citu nepieciešamo jomu speciālisti;

33. atbalsta valstu un ES mēroga pēctransplantācijas pārraudzības reģistru izveidi par dzīvajiem donoriem, lai varētu labāk nodrošināt viņu veselības aizsardzību;

34. uzsver, ka jebkāda komerciāla orgānu izmantošana, kas liedz vienlīdzīgu piekļuvi transplantācijai, ir neētiska, pretrunā ar lielāko daļu cilvēcisko pamatvērtību, pārkāpj Konvencijas par cilvēktiesībām un biomedicīnu 21. pantu un ir aizliegta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3. panta 2. punktā;

35. norāda, ka orgānu trūkums, orgānu tirdzniecība un cilvēku tirdzniecība orgānu iegūšanai ir saistīti divos veidos: pirmkārt, lielāka orgānu pieejamība dalībvalstīs palīdzētu šīs darbības labāk uzraudzīt, aiztaupot ES iedzīvotājiem jebkādu vajadzību apsvērt orgānu meklēšanu ārpus ES, un, otrkārt, nelikumīgas darbības nopietni mazina uzticēšanos legālajai orgānu ziedošanas sistēmai;

Trešdiena, 2010. gada 19. maijs

36. atkārto *A. Adamou* ziņojumā par orgānu ziedošanu un transplantāciju minētos ieteikumus cīņai pret orgānu tirdzniecību ⁽¹⁾ un pauž uzskatu, ka Komisijai tie būtu pilnībā jāņem vērā darbības plāna izstrādē; uzstāj, ka aktīvāk jāpievērš Komisijas un Eiropola uzmanība šai problēmai;
37. uzsver Pasaulē Veselības asamblejas 2010. gada maija sesijas nozīmi un mudina Komisiju un Padomi PVO līmenī apņēmīgi cīnīties par brīvprātīgas bezmaksas ziedošanas principu;
38. atzinīgi vērtē Eiropas Padomes un ANO pētījumu par orgānu, audu un šūnu tirdzniecību un cilvēku tirdzniecību orgānu iegūšanai;
39. atzīmē *D. Matas* un *D. Kilgour* ziņojumu par *Falung Gong* piekritēju nonāvēšanu orgānu iegūšanai un prasa Komisijai iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu gan par šiem apgalvojumiem, gan citiem līdzīgiem gadījumiem;
40. aicina dalībvalstis izstrādāt mehānismus, lai izvairītos no situācijām, kad veselības aprūpes speciālisti, iestādes vai apdrošināšanas sabiedrības mudina Savienības iedzīvotājus iegūt orgānus trešās valstīs ar tādām darbībām, kas saistītas ar orgānu tirdzniecību vai arī cilvēku tirdzniecību orgānu iegūšanai; mudina dalībvalstis uzraudzīt šādus gadījumus, ja tie notiek to teritorijā; aicina dalībvalstis novērtēt iespēju ieviest juridiskus pasākumus, tostarp sankcijas pret personām, kuras popularizē šādas darbības un/vai piedalās tajās;
41. stingri noraida dažu veselības apdrošināšanas organizāciju rīcību, mudinot pacientus piedalīties transplantācijas tūriskā, un pieprasa dalībvalstīm šādu rīcību cieši uzraudzīt un sodīt;
42. uzsver, ka pacientiem, kuri saņēmuši orgānu nelikumīgos apstākļos, nedrīkst liegt veselības aprūpi Eiropas Savienībā; norāda, ka arī šajā gadījumā sods par nelikumīgu darbību jāšķir no ārstēšanas vajadzības;
43. uzsver, ka dalībvalstīm vajadzētu pastiprināt Interpola un Eiropola vadītu sadarbību orgānu tirdzniecības problēmas efektīvākai risināšanai;
44. atzīst, ka ir ārkārtīgi svarīgi uzlabot orgānu ziedošanas un transplantācijas kvalitāti un drošību; norāda, ka tas samazinātu ar transplantātu izmantošanu saistīto risku un tā rezultātā samazinātos transplantāciju blaknes; atzīst, ka kvalitātes un drošības uzlabošanas pasākumi varētu ietekmēt orgānu pieejamību un otrādi; aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm uzlabot to spēju izstrādāt un pilnveidot reglamentējošos noteikumus, lai paaugstinātu transplantāciju kvalitāti un drošību;
45. uzsver, ka laba sadarbība starp veselības aprūpes speciālistiem un valstu iestādēm vai citām likumīgām organizācijām ir nepieciešama un rada pievienoto vērtību;
46. atzīst svarīgo nozīmi, kāda veiksmīgas transplantācijas nodrošināšanā ir pēctransplantācijas aprūpei, tai skaitā tādu terapijas veidu pareizai izmantošanai, ar kuriem novērš orgānu atgrūšanu; atzīst, ka optimāli pielietojot terapijas veidus, ar kuriem novērš atgrūšanu, var uzlabot pacientu veselību ilglaikā, sekmēt orgāna izdzīvošanu pēc transplantācijas un tādējādi paplašināt orgānu pieejamību, jo mazināsies vajadzība pēc atkārtotas transplantācijas, un apstiprina, ka dalībvalstīm vajadzētu pacientiem nodrošināt piekļuvi labākajiem pieejamajiem terapijas veidiem;
47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa rezolūcija par orgānu ziedošanu un transplantāciju — politikas pasākumi ES līmenī (Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0130).